

انسان نامو نجاتی نابنا

ترجمہ کروکا جی آر شاری، جمیل ٹامس
M. Maillot; Tammy S. ہموڈ

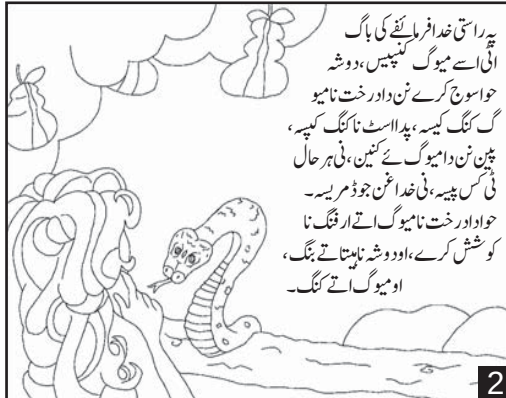
لکھوکا Edward Hughes
پوٹو کشوکا Byron Unger; Lazarus

قصہ ۶۰ تا ۶۲

M1914.org

Bible for Children, PO Box 3, Winnipeg MB R3C 2G1 Canada

وانانم نقل ے تیار کنگ کرے وانانم پرنت ے ہم کشنگ کرے۔ لیکن دادے نم بہاہ کنگ کپرے۔

یہ راستی خدا فرما لکھے کی باگ
اٹی اسے میوگ کپیس، دوشہ
حواسوچ کرے نن وادرخت نامیو
گ کنگ کیسہ، پداست نامیو
پین نن دامیوگ ے کین، فی ہر حال
فی کس پیسہ، فی خدا غن جوڈ مرہسہ۔
حوادورخت نامیوگ تے ارفنگ نا
کوشش کرے، او دوشہ نامیتا تے بنگ،
امیوگ اتے کنگ۔

2

خدا ہر گڈائے جوڈ کرے، اولی بندغ آدم ے جوڈ کرے،
اوینا ضیفہ حواتو باگ ے عدن فی مسنو، و ہر حال فی خوش
اسور، و خدا اولد نافرمانہر او اورا وناز گرٹی مشغول اسور،
پدانالے دے اس انت مس؟

1

Brahui

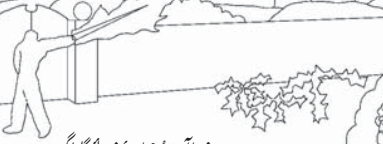
اودھانے مفتوحا اودمیوگ نے آدم نے
کنگ کے کسک، آدم نے پاروی نے
اسک کی خدا نامارا مٹکی نے خواہرا۔

3

شامِ چٹائی خدا باگ ٹی بسک، آدم و حوا انت کر یسور و تا
کشیگا، آدم حوئے قصور وار کرے، حوا دوشے قصور وار
کرے، خدا دوشہ چا پنی کرے وڑا بول غلط (درو) فی
چاخک۔ آدم زمین ناکنا ناوہ فی چا پنیئے، وناوہ
عن جبک ویت پیدا لیک فی عربی خوس اور خید
(پسینہ) عربی نارغ کنوس۔

خدا آدم و حوا نے زیارت گاہ کا
آن پیش کشا، اللہ کے دیکھ کر یہ تصور، تا آخری
دخت اس کن خدا تعین چنا مسور۔ خدا اپنے
گروک انگہ زحمات کشا، خدا آدم و حوا کن چزا
ناج جو ذکر بر، خدا او چزا
نے ہر ان اسک۔

وخت اٹی آدم و حوا غن اسے چٹا اس پیدا مس، وٹا ولی چٹا قانن اسے زمیندار اسک، وٹا ارٹی چٹا اسے شوان اس۔ قانن تینا فصل نامیوگ خدا کن خیرات ایک، ہابل ہم تینا بیش ولیٹ وایلو سہدار استیو انو بار خداوند خیرات ناوڈاٹ
ایک خداوند ہابل اوداوت خیرات تے قبول کرے۔

7

خدا قائلے نامیہ اتان و ترا بیو، اوڑن قائلے بارگھه مس،
بله خدا پاره ئی ناگان نیکی کیس نیکیس و قبول منگ۔

8

قنن ناگھہ ختم متاؤ، منائے آپدو 'فصل ائی اسک
قائن تینا ایلوم ہابیل نے خلک اودے کسے۔

9

خدا قائن ان پاران ناپسندیدہ ہوا ہے؟ او
پارے کئے، قائن دروغ سناڑے، گئے فی
تینا پسندیدہ ہوا؟ خدا قائن اے سزا
اور اڑان پارے فی زمین نے و خلیسا تو نے
فصل تک، و زمین فی در پر در میرے۔

10

قائن خدا کا حضور ہی ان کشار، وُنا آدم و حوا نامہ
آن برام مس، اور افتن اسے کہول (خانہ ان) اس
جو دمس۔ وخت اس قائن ناچنا زمین بزرگ
کرے ہر اشارہ فی ملا۔

11

وَنُتِیْ اَدَمَ وَحَوا اَبَولَ تِیْزِیْ نِیْ بَرِبَیْگا، وَوَحْتَ اِنِیْ
اِیْوَ پَیْگَ نَابَیْندَغُ اَتَن اَفْتِیْ عَمَرِیْ زِیَاتِ مَسْکَ۔

12

ہر اوخت انی حواتنا مارے پید اُمس، وُپارے خدا کئے باہل نا
جلد بیت نئے نس، بیت خدا غن خلیس والا بند غس اس،
اونام 912 سال اور اورن بازار وُمسڈ پید اُمس۔

13

امراہر نسل آن ایلو نسل آک بڑہنگارک،
دنیا نی بندغ چین زالم مسورک، اور خدا حکم تسک کہ
فی بشر نے پلاس کرک۔ خدا انسان آن ایک سادار
آند جو کنگ آکمرزومک۔

14

اسے بندغ نوح اسک وصیت ناسل آن پیدا اسک، و بیٹا زمانہ بندغ آن بے
عیب اسک، نوح خدا نا حکم آن تن چلازکا کر۔ اویتنا مسنگه چناتے
خونفتہ، نم خدا نافرمانیہ دار مبود اسه خدا انو پارسا جوڈ
کرے کہ نوح اسے خاص چین
وڈ ورا بند شرج کرے۔

15

انسان نامو نجاتی نایبنا
خدا انکلام بایکل انی اس
ہر اکہ ساڈی ے
ودی تنگ ۳ - ۶
”نایب تنگ زن کن روشنی ناگمان ایڑا۔“
زبور ۱۹۹: ۱۳۰
